

ærede Medlem heller ikke kender den uden fra Omtale i „Social-Demokraten“, og det er jo dog ikke altid, at det, der staar der, er saa korrekt.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) spurgte, om jeg agtede at forelægge Forslag til en Revision af Jagtloven. Jeg vil dertil sige, at det skal jeg meget gerne gøre, men forinden jeg fremkommer med et saadant Forslag, ønsker jeg dog gerne at vide noget om, hvori Forandringerne skulde bestaa; jeg ønsker gerne, at de Landboere, der ere interesserede i at faa Forandringer gennemførte, komme med en Henvendelse derom. Sker dette, og jeg saa for øvrigt finder, at de Forandringer, der ønskes, kunne siges at være rimelige og fornuftige, saa skal jeg meget gerne søge at fremme denne Sag paa bedste Maade.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) udtalte Ønsket om, at der maatte kunne ydes Statslaan til Anlæg af Salterier og Røgerier paa de større Fiskepladser. Dette Spørgsmaal maa imidlertid, forekommer det mig, vente med at finde sin Afgørelse til næste Aar, saa kommer nemlig den midlertidige Lov om Fiskerilaan frem til Forhandling i Rigsdagen. Denne Lov gælder jo kun i 5 Aar og ophører til April 1909, og for saa vidt som der bliver Enighed om at fortsætte med Laan i dette Øjemed, vil Sagen altsaa komme til Forhandling i Rigsdagen til næste Aar, og saa er der Lejlighed til at overveje det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Slagelse har fremdraget.

Jeg skal derefter henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over den Bevægelse, der er oppe iblandt Fæsterne omkring i Landet, en Bevægelse, som gaar ud paa at fremme Overgangen fra Fæste til fri Ejendom. Ogsaa jeg glæder mig over denne Bevægelse, og jeg forstaar saa godt de Tanker, der ligge til Grund for Bevægelsen hos Fæsterne omkring i Landet, thi hvis det kunde lykkes dem at faa deres Gaarde til fri Ejendom, vilde der jo derved være opnaaet et betydeligt Fremskridt. Hvis de kunde opnaa dette, fik de fri Raadighed over dem, kunde handle med dem, kunde udstykke dem til deres Børn, hvis de havde Lyst til det, og frem for alt vare de sikre paa, at det Arbejde, som de nedlagde i deres Jordbrug, de Forbedringer, som de gennemførte, kunde komme dem og deres Familie til gode. Der er ingen Tvivl om, at hvis de Fæstegaarde,

vi have omkring i Landet, kunde gaa over til fri Ejendom, vilde dette betyde et stort Fremskridt, thi det tror jeg er givet, at de store Fremskridt, der ere skete paa Landbrugets Omraade, vilde ikke kunne være skete i det Omfang, Tilfældet har været, hvis vi havde haft Fæste over det hele og ringe eller slet ingen Selvejendomme. Derfor ser jeg med Tilfredshed paa denne Bevægelse blandt Fæsterne, og Regeringen skal gerne yde sin Medvirkning til, at det maatte kunne lykkes at faa denne Sag ført frem til Løsning paa en god og forsvarelig Maade. Men lad mig dog tilføje, at det forekommer mig, at samtidig med, at denne Sag overvejes, bør det vistnok ogsaa overvejes, hvad der gennem Lovgivningen kan gøres for at medvirke til, at alle de mange Tusinder af Fæstehuse og Lejehuse, der findes omkring i Landet, ogsaa kunne gaa over til fri Ejendom.

Jeg vilde ønske, at jeg kunde have indskrænket mig til disse Bemærkninger om denne Sag, men det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) kunde jo ikke omtale denne Sag, uden at han ogsaa med det samme skulde rette en Anke imod Ministeriet, og denne Anke gik da ud paa, at det undrede ham, at Ministeriet ikke allerede havde taget denne Sag op til Drøftelse. Hensigten med denne Udtalelse er jo ikke saa vanskelig at se. Det ærede Medlem gør her et, omend svagt saa dog sikkert velment Forsøg paa at gøre denne Sag til et partipolitisk Spørgsmaal, men det synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have gjort. Thi for det første, hvis denne Sag bliver et partipolitisk Spørgsmaal, saa er det min Opfattelse, at saa kunne de Mænd, der have sat Sagen i Bevægelse, og som virke for dens Fremme, lige saa godt gaa hen og opgive den med det samme, thi saa fører det ikke til noget. Det tror jeg er givet. Hvis det bliver en Sag, der skal kastes omkring mellem de politiske Partier, kunne vi være ganske sikre paa, hvor den ender. Den naar ikke til noget ordentligt Resultat, som de, der arbejde for den, ønske.

Men dernæst synes jeg, at det ærede Medlem for Ringsted ikke skulde være kommet med denne Anke, fordi han i Virkeligheden er den sidste, der skulde fremkomme med en saadan Anke. Det ærede Medlem staar jo nemlig som Formand for et Parti, der har Indførelse af Fæste paa sit Program. Det ærede Medlem indtager her en Dobbeltstilling. Naar han ser ud til Fæsterne omkring i Landet, siger han: Vi skulle have Fæstet af-